ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas arhīva Nr. A42-01228-21/43
ECLI:LV:ADRJRTN:2021:0908.A420122821.3.S

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2021.gada 8.septembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis S.Linkevičs,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz /pers. D/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu anulētas ziņas par /pers. E/ un /pers. F/ deklarēto dzīvesvietu /adrese/.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Daugavpils pilsētas domes 2020.gada 17.decembra lēmumu Nr.1.2.-16/313 (turpmāk – Lēmums) pieteicējai atteikts anulēt ziņas par /pers. E/ un /pers. F/ deklarēto dzīvesvietu /adrese/.

Lēmums pamatots ar sekojošiem argumentiem.

[1.1] Lēmumā norādīts, ka atbilstoši Daugavpils tiesas zemesgrāmatu nodaļas informācijai, /pers. D/ un SIA "/Nosaukums A/" ir dzīvokļa /adrese/ (turpmāk – Dzīvoklis) kopīpašnieces, katrai pieder dzīvokļa $^{1}/_{2}$ domājamās daļas.

Daugavpils pilsētas domes īpašuma pārvaldīšanas departamentā (turpmāk – Departaments) 21.11.2019. tika saņemts /pers. D/s iesniegums, kurā tika lūgts pārbaudīt ziņas par Dzīvoklī deklarētajām personām, norādot, ka Dzīvokļa kopīpašniece - SIA "/Nosaukums A/" iemitināja /pers. D/i nezināmu personu bez /pers. D/s atļaujas. Minētais lūgums tika pamatots ar Dzīvokļa deklarēšanas likuma 11.panta pirmo daļu.

Atbilstoši Dzīvesvietas deklarēšanas likuma (turpmāk - Likums) 11.panta pirmajai daļai, iestādei ir tiesības pēc savas iniciatīvas, bet pienākums pēc citu personu iesnieguma pārbaudīt deklarēto ziņu patiesumu, tai skaitā atbilstību valsts reģistros iekļautajām ziņām, kā arī to vai deklarētajam ir tiesisks pamats deklarēt dzīvesvietu pēc attiecīgās adreses.

Departaments Likuma 12.panta un Ministru kabineta 11.02.2003. noteikumu Nr.72 "Kārtība, kādā anulējamas ziņas par deklarēto dzīvesvietu" (turpmāk - Noteikumi Nr.72) noteiktajā kārtībā pārbaudīja ziņas par Dzīvoklī deklarētajām personām, proti par personu tiesisko pamatu dzīvot deklarētajā dzīvesvietā. No personām tika saņemti paskaidrojumi: 09.12.2019. /pers. E/ sniedza paskaidrojumu, ka Dzīvoklī viņa dzīvo, pamatojoties uz 01.04.2019. starp viņu un SIA "/Nosaukums A/" noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu, veic visus komunālos maksājumus par Dzīvokli, brīdinājumu atbrīvot Dzīvokli nav saņēmusi. 19.12.2019. un 20.12.2019. /pers. F/ sniedza paskaidrojumus, norādot, ka Dzīvoklī dzīvo kā /pers. E/ dēls, veic komunālos maksājumus, brīdinājumu atbrīvot Dzīvokli nav saņēmis.

SIA "/Nosaukums A/" 09.01.2020. paskaidroja, ka Dzīvoklis pieder kopīpašniekiem, viens no viņiem ir SIA "/Nosaukums A/". Otrs kopīpašnieks - /pers. D/ dzīvo citā adresē un nemaksā par komunālajiem pakalpojumiem. Starp kopīpašniekiem nav noteikta Dzīvokļa lietošanas kārtība. 01.04.2019. starp SIA "/Nosaukums A/" un /pers. E/ tika noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums, kopā dzīvo dēls. Vienlaikus SIA "/Nosaukums A/" iesniedza 02.01.2020. Dzīvokļa dzīvojamās telpas īres līguma kopiju, kurš ir noslēgts līdz 31.12.2020. ar tiesībām pagarināt līguma termiņu.

[1.2] Lēmumā arī norādīts, ka administratīvā kārtībā nav skatāms strīds par to vai SIA "/Nosaukums A/" ir tiesiski rīkojusies, noslēdzot Dzīvokļa dzīvojamās telpas īres līgumu ar /pers. E/, nesaņemot /pers. D/s piekrišanu. Strīds par dzīvojamās telpas lietošanas tiesībām, proti dzīvojamās telpas īres līguma grozīšana vai atzīšana par spēkā neesošu, izšķirams vienojoties vai ceļot prasību vispārējās jurisdikcijas tiesā. Līdz ar to /pers. D/s jautājums "vai Dzīvokļa kopīpašnieks SIA "/Nosaukums A/" bija tiesīgs bez otrā kopīpašnieka piekrišanas nodot Dzīvokli īrē", nav risināms, anulējot ziņas par deklarēto dzīvesvietu, bet gan civilprocesuālā kārtībā.

[1.3] Lēmumā norādīts, ka, judikatūrā atzīts, lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies, proti, jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Pamats izdot personai labvēlīgu administratīvo aktu ir tad, ja pastāv visi tā izdošanas priekšnoteikumi.

Nedz uz Departamenta lēmumu pieņemšanas laiku, nedz arī lēmuma apstrīdēšanas laikā /pers. D/ neiesniedza tiesisko pamatu anulēt ziņas par /pers. E/ un viņas dēla deklarēto dzīvesvietu Dzīvoklī. Dome nekonstatē, ka pastāvētu /pers. D/ labvēlīga administratīvā izdošanas priekšnoteikumi, līdz ar to /pers. D/s lūgums nav apmierināms.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts /pers. D/s (turpmāk arī pieteicēja) pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu anulētas ziņas par /pers. E/ un /pers. F/ deklarēto dzīvesvietu /adrese/.

Pieteikums pamatots ar sekojošiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja norāda, ka Dzīvoklis ir viņas un SIA "/Nosaukums A/" kopīpašumā. Departamentam un Domei bija jāsecina vienīgi iespējamais šajā situācija secinājums, ka īres līgums starp SIA "/Nosaukums A/" un /pers. E/, kas tika noslēgts 2019.gada 1.aprīlī, nav spēkā. Svarīgi, ka šim secinājumam nav nepieciešama atsevišķā tiesas prāva, tas ir Civillikuma pamatprincips. Izpildot savas funkcijas, Domei bija pienākums ne risināt civiltiesisko strīdu (par ko pieteicēja nelūdza), bet vienkārši pārbaudīt vai izīrētājam bija pietiekošās tiesībspējas vienpersoniski noslēgt īres līgumu. Konstatējot, ka 01.04.2019.līgumam nav juridiskā spēka, Departamentam un Domei bija pienākums anulēt ziņas par Lopatinu ģimenes locekļu dzīvesvietas deklarēšanu Dzīvoklī.

[2.2] Pieteicēja arī norāda, ka, lai pārbaudītu deklarētās dzīvesvietas tiesisko pamatojumu Domei ir jāpilda Civillikuma normas un jāpārbauda vai īres līgumu parakstīja tiesībspējīgā persona. Konstatējot, ka īres līgumu parakstīja persona, kurai trūka tiesībspējas, Domei bija jāsecina, ka līgumam nav juridiskā spēka un /pers. F/ un /pers. E/ nav tiesiskā pamatojuma dzīvesvietas deklarēšanai.

Ar to var secināt, ka, gan Departaments, gan Dome neizpildīja savu pienākumu un nepārbaudīja vai deklarētajam ir tiesisks pamats deklarēt dzīvesvietu Dzīvoklī un to tiesisko pamatojumu.

Pati Dome atzina, ka saskaņā ar Likuma 11.panta pirmo daļu iestādei ir tiesības pēc savas iniciatīvas, bet pienākums pēc citu personu iesnieguma pārbaudīt deklarēto ziņu patiesumu, tai skaitā atbilstību valsts reģistros iekļautajām ziņām, kā arī to, vai deklarētājam ir tiesisks pamats deklarēt dzīvesvietu pēc attiecīgās adreses.

Neapšaubāmi, lai atzītu, ka 01.04.2019. īres līgums ir tiesiskais pamats deklarēt dzīvesvietu, Domei ir jākonstatē vai šo līgumu parakstīja tiesībspējīgā persona. Konstatējot, ka SIA "/Nosaukums A/" nebija tiesībspējas parakstīt minēto īres līgumu, Domei bija jāatzīst, ka 01.04.2019. īres līgumam nav juridiskā spēka.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts Daugavpils pilsētas domes paskaidrojums par pieteikumu. Atbildētāja pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu uz Lēmumā norādīto argumentu un apsvērumu pamata.

Paskaidrojumā arī norādīts, ka īres līgumu kā civiltiesisku līgumu atcelt vai atzīt par spēkā neesošu var vienīgi līguma dalībnieki vai arī vispārējās jurisdikcijas tiesa Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, izskatot attiecīgu prasību. Līdz ar to nedz iestāde, nedz administratīvā tiesa administratīvajā procesā nav tiesīga neņemt vērā īres līgumu, no kura izriet personas tiesības dzīvot noteiktā nekustamajā īpašumā, ja vien no līguma dalībnieku vienošanās vai spēkā esoša vispārējās jurisdikcijas tiesas sprieduma neizriet, ka līgums nav spēkā.

[4] Administratīvajā rajona tiesā saņemts trešo personu /pers. E/ un /pers. F/ paskaidrojums, kurā viņi norāda, ka no lietas apstākļiem ir redzams, ka pastāv strīds par /pers. E/ un /pers. F/ tiesībām dzīvot un būt deklarētiem nekustamajā īpašumā. /pers. E/ un /pers. F/ pirmreizēji dzīvokļa īpašumā deklarējuši dzīvesvietu pamatojoties uz 01.04.2019. starp SIA "/Nosaukums A/" un /pers. E/ noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu, kura darbības termiņš bija līdz 31.12.2019., savukārt 02.01.2020. starp SIA "/Nosaukums A/" un /pers. E/ tika noslēgts jauns dzīvojamās telpas īres līgums. Uz īres līgumu pamata /pers. E/ un viņas dēls /pers. F/ dzīvoklī arī dzīvo.

Pieteicēja īpašuma lietošanas tiesības /pers. E/ un /pers. F/ civilprocesuālā kārtībā nav izbeigusi. Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmajā daļā ir paredzēti tikai divi gadījumi, kad iestāde drīkst anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu, proti, ziņas par deklarēto dzīvesvietu anulē, ja dzīvesvietas deklarētājs vai viņa likumiskais pārstāvis, vai dzīvesvietas deklarētāja vai viņa likumiskā pārstāvja pilnvarota personas, deklarējot dzīvesvietu, sniegusi nepatiesas ziņas (1.punkts) vai ja attiecīgajai personai nav tiesiska pamata dzīvot deklarētajā dzīvesvietā (2.punkts).

Lietā nav iesniegti tiesiskie pamatojumi, ka /pers. E/ un /pers. F/ zudušas tiesības dzīvot un būt deklarētiem nekustamajā īpašumā.

[5] Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmā daļa noteic, ka administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja likumā nav noteikts citādi.

Savukārt minētā panta ceturtā daļa noteic, ka tiesa lietu mutvārdu procesā tiesas sēdē izskata, ja pirmās instances tiesai to lūdzis pieteicējs (..).

Tā kā pieteicēja tiesai nav lūgusi lietu izskatīti mutvārdu procesā, tiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmajai daļai lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku lietā iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmo daļu ziņas par deklarēto dzīvesvietu iestāde anulē, ja: 1) dzīvesvietas deklarētājs vai viņa likumiskais pārstāvis, vai dzīvesvietas deklarētāja vai viņa likumiskā pārstāvja pilnvarota persona, deklarējot dzīvesvietu, sniegusi nepatiesas ziņas; 2) attiecīgajai personai nav tiesiska pamata dzīvot deklarētajā dzīvesvietā.

Minētajā tiesību normā likumdevējs ir devis pilnīgu uzskaitījumu apstākļiem, kurus konstatējot, tiek anulētas ziņas par personas deklarēto dzīvesvietu, un šie apstākļi nevar tikt tulkoti paplašināti. Līdz ar to iestādei, kura izskata jautājumu par personas deklarētās dzīvesvietas anulēšanu, nepieciešams konstatēt, vai pastāv kāds no likumā noteiktajiem gadījumiem ziņu par deklarēto dzīvesvietu anulēšanai (*Senāta 2011.gada 15.decembra rīcības sēdes lēmums lietā SKA–1015/2011*).

Pieteicēja lūdz anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu, pamatojoties uz apstākli, ka trešajām personām nav tiesiska pamata dzīvot deklarētajā dzīvesvietā. Līdz ar to tiesa vērtēs, vai ir pamats anulēt ziņas par trešo personu deklarēto dzīvesvietu nekustamajā īpašumā.

Piemērojot Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu, iestādei un tiesai ir pienākums pārliecināties, kas veido personas tiesisko pamatu dzīvot deklarētajā dzīvesvietā un vai personas tiesiskais pamats dzīvot deklarētajā dzīvesvietā ir zudis (*sk. Senāta 2011.gada 15.decembra lēmuma lietā Nr. SKA- 1015/2011 (A42738908) 7.punktu*).

[8] No lietas materiāliem izriet šādi faktiskie apstākļi.

[8.1] Saskaņā ar Daugavpils pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma datiem pieteicēja un SIA "/Nosaukums A/" ir dzīvokļa īpašuma /adrese/ kopīpašnieces, katrai pieder dzīvokļa $^1/_2$ domājamās daļas *(lietas 32.- 34.lapa)*.

[8.2] 01.04.2019. starp SIA "/Nosaukums A/" un /pers. E/ tika noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums *(lietas 47.lapa)*, kopā dzīvo dēls.

[8.3] 02.01.2020. starp SIA "/Nosaukums A/" un /pers. E/ tika noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums *(lietas 53.lapa)* līdz 31.12.2020. ar tiesībām pagarināt līguma termiņu.

[8.4] Atbilstoši Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Iedzīvotāju reģistra datiem *(lietas 37.lapa)* dzīvokļa īpašumā /adrese/ reģistrēta

dzīvesvieta šādām personām:

- /pers. N/ (personas kods /personas kods/),
- /pers. O/ (personas kods /personas kods/),
- /pers. E/ (personas kods /personas kods/),
- /pers. F/ (personas kods /personas kods/).

[9] Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta otrā daļa noteic, ka tiesisks pamats apmesties uz dzīvi noteiktā nekustamā īpašumā personai ir trijos gadījumos, proti, ja: 1) tai pieder šis nekustamais īpašums; 2) attiecībā uz to ir noslēgts īres vai nomas līgums; 3) šā īpašuma lietošanas tiesības tā ieguvusi uz laulības, radniecības, svainības vai cita likumiska vai līgumiska pamata.

Tātad tiesa no iepriekš 9.punktā norādītā konstatē, ka trešās personas deklarēja dzīvesvietu uz tā pamata, ka starp SIA "/Nosaukums A/" un /pers. E/ tika noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums ar tiesībām pagarināt līguma termiņu. Trešā persona /pers. F/ ir /pers. E/ ģimenes loceklis.

[10] Saskaņā ar Senāta nodibināto judikatūru par Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punkta piemērošanu gadījumā, kad pastāv strīds starp nekustamā īpašuma īpašnieku un nekustamajā īpašumā dzīvojošu personu par tiesībām dzīvot nekustamajā īpašumā, deklarētās dzīvesvietas ziņas šādā gadījumā anulējamas vienīgi tad, kad Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā ir atzīts, ka personai nav tiesību dzīvot nekustamajā īpašumā *(Senāta 2008.gada 14.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-31/2008 12.punkts, 2012.gada 27.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-391/2012 13.punkts)*. Ja nekustamajā īpašumā reāli dzīvojošas (tajā sasniedzamas) personas tiesību tajā dzīvot neesība nav konstatēta ar tiesas spriedumu un persona uz tiesas sprieduma pamata nav izlikta no šā nekustamā īpašuma, tad nav saskatāms pamats neatzīt personas tiesības deklarēt dzīvesvietu šajā adresē *(Senāta 2008.gada 14.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-31/2008 12.punkts)*.

Kā atzīts administratīvo tiesu praksē *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta prakses apkopojuma lietās par dzīvesvietas deklarēšanu 2004. - 2015. kopsavilkuma 5.punktu, pieejams: www.at.gov.lv)*, gadījumā, ja persona deklarētajā dzīvesvietā faktiski dzīvo, taču pastāv šaubas par personas tiesisko pamatu tur dzīvot (deklarētās personas un dzīvojamās telpas īpašnieka starpā ir civiltiesisks strīds), prezumējams, ka personai ir tiesisks pamats dzīvot deklarētajā dzīvesvietā. Deklarētās dzīvesvietas ziņu anulēšana veicama pēc civiltiesiskā strīda galīgas atrisināšanas Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Civiltiesiskais strīds uzskatāms par atrisinātu ar pušu savstarpēju vienošanos vai vispārējās jurisdikcijas tiesas sprieduma spēkā stāšanos.

Pārbaudot personas tiesisko pamatu dzīvot deklarētajā dzīvesvietā, iestādei un tiesai neizbēgami ir jāsaskaras ar civiltiesiskajām attiecībām (īpašuma, īres u.tml.), jo tikai tās var radīt personai subjektīvas tiesības dzīvot dzīvesvietā. Iestādei un tiesai ir pienākums šādas attiecības arī analizēt, bet vienīgi no to spēkā esības viedokļa, neieslīgstot apstākļos, kas skar tiesisko attiecību iegūšanu, grozīšanu vai izbeigšanu, jo saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 2.panta otro daļu dzīvesvietas deklarēšanas fakts pats par sevi nerada civiltiesiskas saistības *(sk. Senāta 2008.gada 15.septembra sprieduma SKA-570/2008 14.punktu, 2011.gada 15.decembra lēmuma SKA-1015/2011 8.punktu, 2012.gada 15.maija sprieduma SKA-291/2012 11.punktu)*.

Līdz ar to dzīvesvietas deklarēšana vai nedeklarēšana (ziņu par deklarēto dzīvesvietu anulēšana) nekādi neietekmē nekustamā īpašuma lietošanas tiesības, proti, minētās darbības nedz rada, nedz arī izbeidz tās *(sal. sk. Senāta 2008.gada 14.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-31/2008 12.punktu)*. Tas nozīmē, ka ziņu par personas deklarēto dzīvesvietu anulēšanas fakts neizbeidz tiesisko pamatu konkrētu īpašumu lietot.

Dzīvesvietas deklarēšanas iestādes kompetencē neietilpst izvērtēt to civiltiesisko darījumu tiesiskumu, uz kuru pamata persona ir ieguvusi nekustamā īpašuma lietošanas tiesības. Īres līgumu kā civiltiesisku līgumu atcelt vai atzīt par spēkā neesošu var vienīgi līguma dalībnieki vai vispārējās jurisdikcijas tiesa *(sk. Senāta 2014.gada 12.septembra rīcības sēdes lēmumu SKA-683/2014)*.

Arī administratīvās tiesas kompetencē neietilpst jautājuma izvērtēšana par īres tiesisko attiecību pastāvēšanu un to atzīšanu. Tādējādi, ja pieteicēja uzskata, ka trešajām personām nav tiesību lietot nekustamo īpašumu, strīds risināms Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

[11] Dzīvesvietas deklarēšanas likums nav atbilstošais tiesību aizsardzības mehānisms, kādā ir risināmi strīdi par to, vai personai ir tiesisks pamats dzīvot attiecīgajā dzīvesvietā. Šādi strīdi ir risināmi civilprocesuālā kārtībā. Tikai tad, kad ar tiesas spriedumu civillietā ir izlemts, ka personai nav tiesību dzīvot attiecīgajā dzīvesvietā, ir izdarāms secinājums par tiesiska pamata neesību Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē *(sk. Senāta 2020.gada 30.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-444/2020 7.punktu)*.

No Tiesu informatīvajā sistēmā pieejamās informācijas secināms, ka pieteicēja ir iesniegusi prasības pieteikumu Daugavpils tiesā pret SIA "/Nosaukums A/", /pers. E/ un /pers. F/ par izlikšanu no dzīvojamās telpas un zaudējuma un morālā kaitējuma piedziņu. Minētā lieta vēl nav izskatīta.

Ievērojot iepriekš norādīto, tiesa secina, ka šobrīd, pirms civilprocesuālā kārtībā nav atrisināts pieteicējas un trešo personu starpā pastāvošais strīds par likumīgo pamatu dzīvot nekustamajā īpašumā, nepastāv priekšnoteikumi, lai izdotu pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu par trešo personu deklarētās dzīvesvietas anulēšanu īpašumā.

[12] Vērtējot, vai ir pamats deklarētās dzīvesvietas anulēšanai, ir nozīme arī tam, vai persona faktiski lieto telpu deklarētajā dzīvesvietā un ir tajā sasniedzama *(sk. Senāta 2012.gada 17.decembra rīcības sēdes lēmuma SKA-248/2012 6.punktu)*.

Atbilstoši Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 1.pantam likuma mērķis ir panākt, lai ikviena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.

Dzīvesvietas deklarēšanas jēga atbilstoši minētā likuma 3.panta pirmajai daļai ir nodrošināt, lai valstij būtu zināma adrese, kurā persona ir sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Līdz ar to reģistrētajām ziņām par personas dzīvesvietu maksimāli jāatbilst reālajai situācijai *(sk. Senāta rīcības sēdes 2011.gada 9.jūnija lēmuma lietā Nr.SKA-512/2011 7.punktu)*.

Tā kā dzīvesvietas deklarēšana balstās uz personas pašas iniciatīvu, nevis iestādes represīvām funkcijām, no trešo personu paskaidrojumiem tiesai nerodas šaubas, ka tās ir ieinteresētas saglabāt savu dzīvesvietas deklarāciju īpašumā. Par to, ka trešās personas deklarētajā dzīvesvietā faktiski dzīvo un ir sasniedzamas pēc būtības lietā strīds nepastāv. Minēto apliecina lietas materiālos esošā trešajām personām adresētā Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 3.februāra vēstule par lietas ierosināšanu un lēmuma noraksta nosūtīšanu *(lietas 24.lapa)*. No lietas materiāliem izriet, ka trešās personas saņēmušas tiesas vēstuli deklarētajā dzīvesvietā un tiesai atsūtījušas rakstveida paskaidrojumus *(lietas 72.lapa)*. Līdz ar to ir pamats secināt, ka trešās personas deklarētajā dzīvesvietā ir sasniedzamas, jo uz nekustamā īpašuma adresi sūtīto tiesas korespondenci ir saņēmušas.

-

[13] Ņemot vērā spriedumā izvērtētos lietas tiesiskos un faktiskos apstākļus, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu konkrētajā lietā nepastāv priekšnoteikumi labvēlīgāka administratīvā akta izdošanai, ar kuru tiktu anulētas ziņas par trešo personu deklarēto dzīvesvietu pieteicējas nekustamajā īpašumā, jo trešās personas faktiski dzīvo deklarētajā dzīvesvietā un starp pieteicēju un trešajām personām pastāv civiltiesisks strīds par īres līgumu un trešo personu tiesībām dzīvot īpašumā, kas tiek risināts vispārējās jurisdikcijas tiesā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.pantu, 290.panta pirmo daļu, 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. D/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu anulētas ziņas par /pers. E/ un /pers. F/ deklarēto dzīvesvietu /adrese/.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis S.Linkevičs